

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
Відокремлений структурний підрозділ
«Фаховий коледж Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова»

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. директора

ВСП «Фаховий коледж

НУК імені адмірала Макарова»

Раїса ВДОВИЧЕНКО

«24» 04 2025 р.

ПРОГРАМА
вступного випробування
з УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
для вступників на здобуття освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра
на основі повної загальної середньої освіти

Шифр та найменування галузі знань	Код та найменування спеціальності
D Бізнес, адміністрування та право	D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок
F Інформаційні технології	F7 Комп'ютерна інженерія
	F3 Комп'ютерні науки
D Бізнес, адміністрування та право	D6 Секретарська та офісна справа
I Охорона здоров'я та соціальне забезпечення	I10 Соціальна робота та консультування

Програма вступного випробування з української мови для абітурієнтів, що вступають до ВСП «Фаховий коледж ВСП «Фаховий коледж НУК імені адмірала Макарова» за освітньо-професійним ступенем «фаховий молодший бакалавр» на основі повної загальної середньої освіти на денну форму навчання за такими галузями знань та спеціальностями:

Шифр та найменування галузі знань	Код та найменування спеціальності
07 Управління та адміністрування	072 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок
12 Інформаційні технології	123 Комп'ютерна інженерія
23 Соціальна робота	231 Соціальна робота

Розробник: викладач циклової комісії економіко-гуманітарного та загальноосвітнього напрямку підготовки Погребняк О.О.

Затверджено на засіданні педагогічної ради ВСП «Фаховий коледж ВСП «Фаховий коледж НУК імені адмірала Макарова», протокол № 4 від 24.04.2025 р.

Голова педагогічної ради

Раїса ВДОВИЧЕНКО

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму підготовки до вступної співбесіди для абітурієнтів ВСП «Фаховий коледж ВСП «Фаховий коледж НУК імені адмірала Макарова» розроблено відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з української мови і літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти (Наказ Міністерства освіти і науки України № 696 від 26.06.2018).

Метою проведення вступної співбесіди є визначення рівня володіння абітурієнтами орфоепічними, орфографічними, лексичними, фразеологічними, словотвірними, морфологічними, синтаксичними, стилістичними нормами сучасної української літературної мови.

Матеріал програми розподілено за такими розділами: Фонетика і графіка. Орфоепія. Орфографія. Лексика і фразеологія. Будова слова. Словотвір. Морфологія. Синтаксис і пунктуація. Стилїстика.

2. ПЕРЕЛІК ТЕМ ТА ЗАПИТАНЬ

Для успішного складання співбесіди з української мови рекомендується актуалізувати знання з таких тем:

Назва теми	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила м'якого знака (знака м'якшення). Правила	Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і

	вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови	приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила
Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
Будова слова.	Будова слова.	Визначати значущі

Словотвір	Спільнокореневі слова й форми того самого слова.	частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність

	числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема-відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на -но, -то в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні

	особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот	морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами
Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні
Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток	Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати

		сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки
Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
Синтаксис Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, за складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
Просте двоскладне речення	Підмет. ..і присудок.. як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом А присудком. Тире між підметом і присудком'	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й

	підрядний зв'язок між частинами складного речення	засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини; Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно

		використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами .сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
Стилістика	Стилї мовлення, їхні основні ознаки,, функції	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
Розвиток мовлення	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й. основна	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому

	думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту:, зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; • формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання
--	---	---

3. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОЇ СПІВБЕСІДИ

1. Фонетика. Графіка. Орфоепія.
2. Лексикологія. Фразеологія.
3. Будова слова. Словотвір.
4. Іменник як частина мови. Основні орфограми.
5. Прикметник як частина мови. Основні орфограми.
6. Числівник як частина мови. Основні орфограми.
7. Займенник як частина мови. Основні орфограми.

8. Дієслово як частина мови. Основні орфограми.
9. Дієприкметник як особлива форма дієслова.
10. Дієприслівник як особлива форма дієслова.
11. Прислівник як частина мови. Основні орфограми.
12. Службові частини мови.
13. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.
14. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису.
15. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення.
16. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні.
17. Односкладні речення.
18. Просте ускладнене речення.
19. Складносурядне речення, його будова.
20. Розділові знаки в складносурядному реченні
21. Складнопідрядне речення, його будова.
22. Безсполучникове складне речення.
23. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
24. Складне речення з різними видами сполучного й безсполучникового зв'язку.
25. Способи відтворення чужого мовлення.
26. Стилi мовлення, їхні основні ознаки.
27. Розвиток мовлення (види мовленнєвої, діяльності).

Можливі додаткові запитання

1. Чому в українській мові більше букв чи звуків?
2. В яких випадках відбувається оглушення приголосних?
3. У яких випадках відбуваються чергування з нулем звука?
4. У яких групах приголосних і за яких умов відбувається спрощення?

Назвіть винятки.

5. Які слова мають подвійний наголос?

6. За якими правилами потрібно ставити наголос на перший склад?
7. В чому полягає різниця між історизмом й архаїзмом?
8. Що таке емоційно забарвлена лексика?
9. На які групи за походженням поділяються фразеологізми?
10. Які є основні способи словотворення?
11. Які є правила написання сполучних о, е (є) у складних словах?
12. Як визначити рід іменників у складноскорочених словах? Чи можна їх провідміняти?
13. Які іменники не можуть мати відміни?
14. Що таке паралельні закінчення? Як вони пов'язані з групами іменників?
15. Як визначити закінчення кличного відмінка?
16. Що таке ступені порівняння? Як вони утворюються?
17. На які розряди поділяються числівники за будовою?
18. Які основні правила написання займенників?
19. Яким чином визначається категорія виду дієслова?
20. Чи може одиничний дієприслівник бути дієприслівниковим зворотом? Обґрунтуйте свою відповідь.
21. На які розряди поділяється прислівник за значенням?
22. Яким чином написання прислівників, сполучників, часток пов'язане з їх структурою?
23. Яка різниця між активними й пасивними дієприслівниками?
24. Які основні правила написання у\в, і\й?
25. Які основні правила написання слів з великої літери?
26. Які основні винятки написання слів з апострофом?
27. Які є різновиди ускладнення простого речення? Чи можуть вони бути в складному реченні?
28. Які правила вживання розділових знаків при повторюваних єднальних сполучниках у реченнях з однорідними членами?
29. Які є типи складнопідрядних речень?

30. Які відмінності при оформленні прямої мови, діалогу і цитати?

II. ВИМОГИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ АБІТУРІЄНТІВ ПРИ СКЛАДАННІ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У 2025 РОЦІ:

Абітурієнти **повинні**:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища й закономірності;
- групувати і класифікувати вивчені мовні явища;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- установлювати причинно-наслідкові зв'язки мовних явищ;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- розуміти фактичний зміст, причинно-наслідкові зв'язки, тему, основну думку та виразально-зображувальні засоби прочитаного тексту;
- оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- оцінювати письмові висловлювання з погляду мовного оформлення й ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань;
- відрізняти випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- використовувати різноманітні виразальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови;

При оцінюванні відповіді абітурієнта потрібно керуватися такими **критеріями**: правильність і повнота відповіді; ступінь усвідомленості, розуміння вивченого; здатність практично реалізувати набуті знання;

мовленнєве оформлення відповіді; рівень самостійності абітурієнта під час усної відповіді.

Відповідь абітурієнта має бути зв'язною, логічно послідовною, тематично та ідейно достовірною; відповідаючи, абітурієнт повинен виявляти теоретичні знання з того чи іншого питання, уміння практично застосовувати правила, обґрунтовувати їх, аналізувати визначені Програмою мовні явища.

Високий (10-12 балів) рівень знань оцінюється, якщо абітурієнт ґрунтовно і послідовно викладає матеріал, виявляє повне розуміння його змісту; обґрунтовує свої думки; застосовує знання на практиці, наводить необхідні приклади; дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.

Достатній (9-7 балів) рівень знань оцінюється, якщо абітурієнт дає відповідь, що задовольняє ті ж вимоги, що й високий рівень, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауважень екзаменатора, та поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу, у мовленнєвому оформленні усної відповіді.

Середній (6-4 балів) рівень знань оцінюється, якщо абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень певного питання, але викладає матеріал не досить повно і допускає помилки в формулюванні правил; не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки і відчуває труднощі під час добору прикладів; викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.

Початковий (1-3 бали) рівень знань оцінюється, якщо абітурієнт не виявляє знань більшої частини теоретичного питання, допускає суттєві помилки у формулюванні правил, що спотворюють їх зміст, непослідовно і невпевнено викладає матеріал; не дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.

Таблиця переведення балів вступного випробування з 12-бальної шкали у 200-бальну шкалу

Оцінка за рівнем оцінювання	Оцінка за рейтинговою	Оцінювання навчальних досягнень
--------------------------------	--------------------------	------------------------------------

	шкалою (100-200 балів)	за 12- бальною шкалою
Відмінно	100	12
	95	11
	90	10
Добре	85	9
	80	8
	75	7
Задовільно	70	6
	65	5
	60	4
	55	3
	50	2
Незадовільно	0	1

4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. НМТ 2025 Українська мова. Теорія в таблицях. Завдання у форматі НМТ. Харків: Талант. 2024. 232 с.
2. Білецька О., Шумка М. Українська мова: комплексна підготовка до ЗНО/НМТ. Тернопіль: Підручники і посібники. 2024. 416 с.
3. Український правопис. Київ: Наук. думка, 2019. 392 с.
<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/%202019.pdf>